

PARTICIPEM EN EL SÍNODE “caminar juntes” 2022

El Bisbat de Sant Feliu de Llobregat ha enviat a tota la Diòcesi, dues preguntes, convidant a les comunitats, parròquies i persones de bona voluntat, a participar en el Sínode convocat pel papa Francesc (2021-2023)

1.- **Com vivim a la nostra parròquia, grup, comunitat...** el fet de “caminar junts”. Quins fets o realitats existents ens ajuden? Quins fets o realitats impedeixen o dificulten que puguem caminar junts?

2.- **Quines passes ens suggereix l'Esperit per créixer** en comunió amb els altres. A nivell de parròquia (grups, comunitat) Algunes iniciatives o propostes que poden ajudar a créixer en viure que “caminem junts”.

PARTICIPACIÓ DEL GRUP “NOSTRA DONA” DE SANT JUST DESVERN

Adherides al CDE (Col·lectiu de Dones en l'Església)

Som un grup de Sant Just que ens expressem com a dones i com a cristianes, en el món i en l'Església. L'any 1996, el CDE va organitzar una jornada de reflexió ecumènica sobre “*La unió de les Esglésies a través de les dones*”; aleshores, vam constituir-nos en grup obert al poble, per pregar i reflexionar juntes, ara fa 26 anys.

1.- Que ens ajuda, a viure el “caminar juntes”

La nostra experiència és senzilla i continuada per caminar juntes, fem 12 trobades l'any, de 2 hores; ens marquem una prioritat i després, compartim amb altres, el treball que hem fet. Es un temps per aturar-nos en el nostre viure de cada dia. Comencem les trobades amb una pregària que la preparem per torns i l'escrivim en una llibreta; a la taula posem un llantió, perquè l'Esperit (la Ruah) il·lumini la nostra trobada.

A vegades demanem alguna persona que ens ajudi a aprofundir a nivell espiritual.

Alguns projectes i iniciatives de participació

A la parròquia, Pregar amb els Salms (una petita pregària dins el full parroquial). L'Espai de Pau (estona de pregària i meditació mensual) Els Bocins de Temps (mini banc del temps). Llibres compartits (un espai amb llibres a l'abast). Pregàries participades a l'Eucaristia (llibreta oberta, on es poden escriure). Targetes, per a petites pregàries (durant la col·lecta es recullen en una panera i es presenten a l'altar). El treball de reflexió fet pel grup, el portem a la comunitat parroquial i l'obrim al poble, en forma de xerrada, testimoni o conferència, amb algun/a ponent per aprofundir-hi. En fem difusió pel poble i en el full parroquial, convidant a participar. Per ex.: “dones bíbliques”, “la pobresa” o “som el que vestim” amb l'enfocament d'una Església en sortida, com proposa el papa Francesc. També ens ajuda, el que fem a la parròquia: l'Estudi d'Evangelis, participar en el Consell parroquial, l'Eucaristia dominical, el servei a l'altar i altres serveis eclesials i/o comunitaris. I treballar el que proposa el bisbat: els Objectius Diocesans.

Què ens dificulta el “caminar junts”

Com a comunitat parroquial, tenim una dificultat, els grups treballem de forma bastant cohesionada, però, són com compartiments estancs amb molt poca o nul·la comunicació entre ells. A la parròquia

hi ha persones que participen, la majoria dones, encara que, hi ha tendència a dependre excessivament del prevere, que és qui marca l'orientació, o dóna el vist i plau al que es fa i com es fa. Es tendeix poc a fer vida de comunitat per compartir alguna qüestió en comú. Fa temps que no es fan trobades que acabin compartint un àpat; costa reservar un temps, ni una vegada l'any, per gaudir d'aquest tipus d'encontre i construir comunitat. Les eucaristies són poc participades, la litúrgia no comunica alegria; sovint costa interpretar-la amb ulls d'avui. Falta il·lusió, confiança, flexibilitat i connexió amb altres formes de viure la religiositat.

2.- Iniciatives i propostes que ens suggereix l'Esperit per créixer en el “caminar junts”

Tenim un model eclesial que reclama caminar vers una coresponsabilitat compartida. Les parròquies estan més orientades a dispensar Sagraments que a la participació i compartir la fe en comunitat, si ho comparem amb les esglésies protestants o les comunitats cristianes de base de Llatinoamèrica.

L'Assemblea Diocesana de Barcelona (1980) va parlar de, “*la coresponsabilitat comuna compartida exercida amb la participació de tots, laics i laïques, religiosos i preveres, com un punt programàtic del Concili Vaticà II, amb pluralitat de ministeris -ordenats o designats- com a alternativa al ministeri únic del prevere, amb carismes i funcions de tots, en tant que dons diferents i tasques diferenciades en el si de de les comunitats*”.

Les primeres comunitats ja en parlen en els *Fets dels Apòstols* (Fets 4, 13. 30. 31; 26, 25)... aquest punt programàtic del Vaticà II, encara està per desenvolupar, de forma *valenta, confiada i amb seny*.

Església hauria de ser una comunitat de iguals, com a batejats; segons el Concili Vaticà II.

El Baptisme és el que ens iguala a tots, homes i dones, i ens dona *un lloc* en l'Església, mentre que els carismes són diversos. Vivim una gran contradicció: l'Església catòlica està instal·lada en el *patriarcat*, i presenta una gran resistència al reconeixement i acceptació de les dones en pla d'igualtat, quan les dones som el 80% en l'Església.

El papa Francesc ens demana que parlem amb llibertat, *sense por*, des de dins i també de fora de l'Església.

Calen canvis en profunditat perquè l'Església sigui creïble, quan porti el missatge de Jesús al món.

Després de fer-ne pregària i de treballar-hi, fem les següents aportacions:

1. **igualtat** entre dones i barons en el si de l'Església, perquè l'aportació femenina enriqueix la comunitat eclesial.
2. **abolició** de tota mena de discriminació i abús de poder: per raó de color, cultura, religió, gènere o classe social; tots i totes som fills del Déu pare-mare; respecte pels drets humans i la llibertat de consciència.
3. **accés** als diferents ministeris eclesials: fruit del patriarcat, les dones tenim l'accés vetat als ministeris ordenats (diaconat, sacerdoci) sabem que no hi ha cap obstacle teològic que ho impedeixi.
4. **creativitat** per incloure diferents carismes, segons cada comunitat, amb flexibilitat i acceptació; calen comunitats que facin confiança i elegeixin els seus lideratges.
5. **celibat opcional**, no obligatori.
6. **evitar** vestuari diferenciador: en la vida civil (collet o hàbit) marca una distància que situa nivell de superioritat; és diferent de revestir-se per celebrar l'Eucaristia o participar en un acte litúrgic.
7. **la veu dels sense veu**: una Església pobre amb els pobres i per als pobres; que aculli, escolti, accepti, comparteixi, sigui transparent, vetlli l'auto sosteniment per compartir el que tenim i som.

8. **església en sortida**: que porti el missatge de Jesús al carrer, oberta a tothom, coneixedora i compromesa amb les persones i els problemes del món.
9. **compromesa**: que s'impliqui colze amb colze, amb tots els que treballen per la justícia, la pau, els drets humans i l'ecologia.
10. **comunitats** que posin a Jesús en el centre: “Ell és viu”, l'hem de saber veure en els altres, principalment en els pobres, els més febles i els marginats.
11. **que celebri** amb signes litúrgics comprensibles: que connectin el que diem amb el que fem, portant la vida a les celebracions, tenint present la diversitat cultural, per caminar junts, que no uniformats.
12. **que demani perdó**, compensi i aculli les víctimes, d'accions delictives comeses per membres de l'Església (laics o ordenats) i respongui davant la justícia, com tota persona de la societat civil.
13. **formació permanent** sobre els textos bíblics: pel laïcat i els ministeris ordenats (homes i dones) creant *consciència feminista (acció de denuncia d'una exclusió)* ja que els textos sagrats van ser escrits i interpretats de forma patriarcal; cal una formació en consonància amb els signes dels temps, el problemes socials i les diferents realitats culturals.
14. **practicar i promoure** “la cura” de les persones i del planeta amb urgència; també del llenguatge, que sigui inclusiu i no fereixi la dignitat de les dones, ni d'altres grups minoritaris.
15. **esperit ecumènic**: apropar-se, i apropar les comunitats, a vivències i a l'espiritualitat d'altres esglésies cristianes i altres religions.

Pregària. Demanem la força de l'Esperit perquè, a la nostra comunitat *fem camí* en sintonia amb el Sínode, i que la seva presència conforti l'Església per introduir, de forma **valenta, confiada i amb seny** els canvis estructurals que necessita, per ser fidel a la bona nova de l'Evangelí.

Grup Nostra Dona